

CERERE DE RECUZARE A UNUIA DINTRE MEMBRII COMPLETULUI DE JUDECATĂ

Instanța_

Secția_

Dosar nr._/_

Termen la data de_

Domnule Președinte, [1]

Subsemnatul [2]_, în calitate de_(reclamant/pârât) în dosar nr. având ca obiect_, vă solicit să luați act că înțeleg să formulez

Cerere de recuzare

împotriva judecătorului [3]_, membru al completului de judecată în dosarul sus-menționat.

Motivele cererii sunt următoarele:

Motivele de fapt [4]: înțeleg să învederez instanței că judecătorul

Datorită motivului expus mai sus, judecătorul nu mai poate participa la judecarea pricinii și vă solicit să admiteți cererea, urmând ca judecătorul să fie înlocuit la judecarea cererii respective de un alt magistrat.

Temeiul de drept [5]: Invoc dispozițiile art. 27 pct._C. proc. civ.

Probe [6]: înțeleg să fac dovada cu_

Anexez: chitanța privind plata taxei judiciare de timbru în valoare de 37.000 lei, timbru judiciar de 3.000 lei [7], precum și înscrisuri care dovedesc susținerile din cuprinsul cererii de recuzare.

Semnătura,

Domnului Președinte al Judecătoriei/Tribunalului/Curții de Apel/Înaltei Curți de Casație și Justiție [8]_

Comentariu

[1] Natura cererii. Textele din [Codul de procedură civilă](#) care reglementează instituția recuzării au caracterul unor norme de organizare judiciară și sunt destinate să asigure și să protejeze obiectivitatea judecătorului în soluționarea cauzelor deduse judecății.

1.1. Deosebirea dintre incompatibilitate și recuzare. Cazurile de incompatibilitate sunt reglementate de art. 24 C. proc. civ., acestea având scopul de a evita ca același judecător să participe la judecarea cauzei pe parcursul a diferite grade de jurisdicție. Astfel, judecătorul care a pronunțat o hotărâre într-o pricină nu poate lua parte la judecata aceleiași pricini în apel sau în recurs și nici în caz de rejudecare după casare. De asemenea, nu poate lua parte la judecată cel care a fost martor, expert sau arbitru în aceeași pricină.

Temeiul de drept al recuzării este diferit de cel al incompatibilității, motivele de recuzare fiind prevăzute distinct în cuprinsul art. 27 C. proc. civ.

1.2. Termen de introducere. Potrivit art. 29 alin (1) C. proc. civ., propunerea de recuzare se va face, verbal sau în scris, pentru fiecare judecător în parte și înainte de începerea oricărei dezbateri.

Potrivit art. 29 alin. (2) C. proc. civ., când motivele de recuzare s-au ivit după începerea dezbaterilor, partea va trebui să propună recuzarea de îndată ce aceste motive îi sunt cunoscute.

În cazul recuzării unui expert, potrivit art. 204 alin. (2) C. proc. civ., aceasta trebuie cerută în termen de 5 zile de la numirea expertului, dacă motivul ei există la această dată, în celelalte cazuri termenul curgând de la data ivirii motivului de recuzare.

[2] Persoana care poate formula cererea. Oricare dintre părțile din proces poate formula cerere de recuzare, atât în fața instanței de fond, cât și în căile ordinare sau extraordinare de atac, precum și în cadrul cererilor formulate în cursul executării silite.

Cererea are caracter dispozitiv, fiind la latitudinea părții să uzeze de această posibilitate procedurală. Pe de altă parte, pentru judecătorul care cunoaște că există motiv de recuzare împotriva sa, există obligativitatea de a înștiința pe șeful său și de a se abține de la judecarea pricinii.

[3] Pot fi recuzați atât judecătorii, cât și procurorii, magistrații-asistenți și grefierii. Pentru aceștia din urmă nu operează motivul prevăzut de art. 27 pct. 7, în sensul că nu există posibilitatea pentru ei de a-și fi exprimat părerea asupra pricinii. De asemenea pentru procurori, magistrați-asistenți și grefieri nu operează dispozițiile referitoare la incompatibilitate.

Potrivit dispozițiilor art. 204 alin. (1) C. proc. civ., experții pot fi recuzați pentru aceleași motive ca și judecătorii.

Potrivit art. 29 alin (1) C. proc. civ., propunerea de recuzare se va face verbal sau în scris pentru fiecare judecător în parte. Așa după cum corect s-a remarcat în doctrină, cererea nu poate fi colectivă și impersonală, ceea ce ar echivala cu o cerere de strămutare a pricinii. Așadar, dacă sunt recuzați mai mulți judecători, se va face cerere de recuzare pentru fiecare în parte, cereri care se vor timbra distinct, cu arătarea motivului de recuzare care privește pe fiecare judecător, în raport de dispozițiile art. 27 C. proc. civ.

[4] Motivele de fapt La expunerea motivelor se va indica, în mod detaliat, în ce constă fiecare. De pildă, se poate arăta că judecătorul respectiv este rudă cu avocatul părții adverse, că și-a spus părerea cu privire la pricina care se judecă, că are un interes în cauză etc. Astfel, s-ar putea susține că unul dintre judecători ar avea interes în cauză dacă, într-un dosar comercial, o rudă a sa ar fi acționar la una dintre societățile

implicate în dosar. Aceste motive de fapt trebuie să primească o încadrare în drept, în raport de dispozițiile art. 27 C.proc.civ.

[5] Temeiul de drept. Articolul 27 C. proc. civ. prevede în mod expres și limitativ nouă cazuri potrivit cărora judecătorul poate fi recuzat de către partea interesată. Aceste cazuri nu pot fi extinse și la altele, care, spre exemplu, exprimă nemulțumirea părților în legătură cu modul de soluționare a unor excepții, cereri de probatorii sau chiar cu amenzile judiciare aplicate părților. Aceste aspecte pot fi criticate cu ocazia exercitării căilor ordinare de atac, părțile având posibilitatea să critice soluția pentru nelegalitate sau netemeinicie.

De asemenea, exercitarea abuzivă de către părți a dreptului de a solicita recuzarea judecătorilor poate determina amendarea acestora sau obligarea la despăgubiri către partea adversă, în temeiul art. 108¹ alin. (1) pct. 1 lit. b) C. proc. civ.

Potrivit art. 27 C. proc. civ., judecătorul poate fi recuzat:

- a) când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din părți]
- b) când el este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia dintre aceste persoane;
- c) când soțul în viață și nedespărțit este rudă sau afin a uneia din părți până la al patrulea grad inclusiv, sau dacă, fiind încetat din viață ori despartit, au rămas copii-,
- d) dacă el, soțul sau rudele lor până la al patrulea grad inclusiv au o pricină asemănătoare cu aceea care se judecă sau dacă au o judecată la instanță unde una din părți este judecător,
- e) dacă între aceleași persoane și una din părți a fost o judecată penală în timp de 5 ani înaintea recuzării-,
- 0 dacă este tutore sau curator al uneia dintre părți-,
- g) dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;
- h) dacă a primit de la una din părți daruri sau făgăduieli de daruri ori altfel de îndatoriri;
- i) dacă este vrăjmășie între el, soțul sau una din rudele sale până la al patrulea grad inclusiv și una din părți, soții sau rudele acestora, până la gradul al treilea inclusiv.

În cazul în care recuzarea privește un procuror, magistrat-asistent sau grefier, ca temei de drept, pe lângă art. 27 C. proc. civ. se va indica și art. 36 din același cod, iar în cazul recuzării unui expert, temeiul de drept îl constituie art. 204 raportat la art. 27 C. proc. civ.

[6] Probe. Părțile pot folosi înscrisuri pentru a-și susține cererea. Potrivit art. 31 alin. (2) C. proc. civ., nu se admite interogatoriul ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.

[7] Timbrajul. Taxa judiciară de timbru este de 37.000 lei (la nivelul anului 2005), potrivit dispozițiilor art. 3 lit. d) din Legea nr. 146/1997, cu modificările și completările ulterioare.

Timbrul judiciar este de 3.000 lei, potrivit O.G. nr. 32/1995, cu modificările și completările ulterioare.

[8] Instanța competentă să judece cererea este cea pe rolul căreia se află procesul dintre părți, în alcătuirea căreia nu poate să intre cel recuzat.

Cererea de recuzare se poate formula atât în fața instanței de fond, cât și în apel sau recurs.

În cursul judecării cererii de recuzare nu se poate efectua nici un act de procedură, potrivit art. 31 alin. (3) C. proc. civ.

8.1. Efectele admiterii cererii. Principala consecință a admiterii cererii de recuzare este aceea că judecătorul se va retrage de la judecarea pricinii. Încheierea prin care s-a hotărât recuzarea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de judecătorul recuzat urmează să fie păstrate.

Dacă recuzarea privește pe toți membrii unei instanțe, atunci instanța superioară va trimite pricina la o instanță de același grad, dacă cererea este întemeiată, potrivit art. 33 alin. (1) C. proc. civ.

Dacă cererea de recuzare este respinsă, judecătorul își va relua locul în completul de judecată. Încheierea de respingere a recuzării va putea fi atacată o dată cu fondul, potrivit art. 34 alin. (2) C. proc. civ.

LegeAZ.net